

Книга Даниїла - Номер сто п'ятдесят дев'ять

Розкриття трьох янгольських дотиків у видінні Даниїла: пророче одкровення

Jeff Pippenger
2024-03-26

У десятому розділі до Даниїла тричі торкаються, і ці три дотики відповідають трьом разам, коли Даниїл особисто переживає «mareh», видіння. Перша й остання поява були явленнями Гавриїла, вісника Одкровення Ісуса Христа. Саме Гавриїл приймає звістку від Христа, дану Йому Отцем, і передає її пророкові, який має надіслати її церквам.

Але я покажу тобі те, що записано в книзі правди; і немає нікого, хто стояв би зі мною в цих справах, окрім Михаїла, вашого князя. Даниїла 10:21.

Гавриїл знає, що він створена істота, і саме тому він прямо сказав Іванові в книзі Об'явлення не поклонятися йому.

І я впав до його ніг, щоб поклонитися йому. І він сказав мені: Гляди, не роби цього; я — співслужитель твій і братів твоїх, які мають свідчення Ісуса; поклоняйся Богові, бо свідчення Ісуса — це дух пророцтва. Об'явлення 19:10.

Отже, той, хто вивчає пророцтва, має зрозуміти, що причина, з якої Гавриїл вказує, що щодо того, що "записано у Писанні істини", немає нікого вищого за нього, має конкретну пророчу мету. Коли він зазначає, що лише Христос розуміє Писання краще, ніж він сам, він називає Христа "Михаїлом, вашим князем". Але Михаїл не лише князь, він архангел.

Та архангел Михаїл, коли, сперечаючись із дияволом, мав суперечку про тіло Мойсея, не осмілювався винести проти нього зневажливого осуду, але сказав: Нехай Господь докорить тобі. Юда 7.

Отже, всі три дотики — ангельські, і всі три рази, коли Даниїл переживає видіння "mareh", воно ангельське. Третього разу Даниїла торкаються, щоб зміцнити його, бо раніше, при другому дотику, він втратив силу.

Тоді знову прийшов і доторкнувся до мене один, подібний на вигляд до чоловіка, і зміцнив мене. І сказав: О, муж вельми улюблений, не бійся; мир тобі; будь сильним, так, будь сильним. І як він говорив до мене, я зміцнився й сказав: Нехай говорить мій пан, бо ти зміцнив мене. Тоді сказав він: Чи знаєш ти, навіщо я прийшов до тебе? А тепер я повернуся, щоб боротися з князем Персії; а коли я вийду, ось прийде князь Греції. Даниїла 10:18–20.

Гавриїл нагадує Даниїлові, що він «прийшов, щоб» дати Даниїлові «зрозуміти те, що станеться з народом твоїм в останні дні», коли запитав Даниїла: «Чи знаєш ти, для чого я прийшов до тебе?» Відповідно до того, що він навчав Даниїла про останні дні, Гавриїл далі заявляє, що він тоді «повернеться, щоб воювати з князем Персії; а коли я вийду, ось, прийде

князь Греції». Потім він починає пророчий виклад одинадцятого розділу, який описує те, що спіткає сто сорок чотири тисячі в останні дні. Цей пророчий виклад уміщено в контексті боротьби з «князем Персії» і «князем Греції».

Насправді між Кіром Великим і Олександром Македонським минуло понад двісті років. Але у великому землетрусі одинадцятого розділу Об'явлення останні події відбуваються стрімко, і шойно шосте царство буде завойоване фальшивим царем півночі, сьоме царство, десять царів, представлені Грецією, негайно погоджуються віддати своє царство звірові.

На одному рівні видіння «mareh» ужито сім разів у десятому розділі Даниїла. Ми розглянули чотири з цих семи випадків і встановили, що перша згадка полягає в тому, що Даниїл вказує: ще до третього року Кира він розумів це видіння. У наступних трьох згадках три доторки в кожному видінні окреслюють досвід Даниїла, коли він пробуджується від скорботи двадцяти одного дня. Його пробудження до відродження вибудоване на триступеновому процесі вічної Євангелії, і ці три ступені представлені ангелами, хоча другий ступінь є Михаїл, архангел, Той, Хто підняв Мойсея зі смерті й переніс його на небо.

Інші три випадки, де слово «видіння» міститься в десятому розділі, — це не «mareh», а «marah». «Marah» є жіночою формою слова «mareh». Воно означає видіння, а в каузативному значенні — «дзеркало» або «looking-glass». Ключ до його визначення полягає в тому, що воно є «каузативним». Це видіння «з'явлення», але воно відрізняється своїм родом, тим самим вказуючи на інше пророче послання. Згідно з його визначенням, «дзеркало» передбачає, що ті, хто бачить видіння, бачать певний тип відображення. Саме цей елемент слова є «каузативним». Визначення каузативного слова в контексті «marah» є глибоким.

Термін «каузатив» пов'язаний із поняттям причинності або дією спричинення чогось. У лінгвістиці, зокрема в дієслівній морфології, каузативна форма — це граматична конструкція, яка вказує, що підмет спричиняє виконання іншою особою або предметом дії, описаної дієсловом. Наприклад, в англійській мові дієслово «to read» набуває каузативного значення, коли ми кажемо «to make someone read». Тут підмет спричиняє виконання іншою особою дії читання.

Каузативна форма вказує, що підмет відповідальний за спричинення дії, описаної дієсловом. «Каузатив» стосується способу, у який спричиняють здійснення дії або настання події. Тричі, коли Даниїл уживає єврейське слово «marah», видіння, на яке споглядають, спричиняє, що той, хто споглядає, перетворюється на образ, який він споглядає.

І двадцять четвертого дня першого місяця, коли я був при березі великої ріки, яка є Хіддекел; тоді я звів очі мої й глянув, і ось муж один, одягнений у віссон, і стегна його підперезані щирим золотом Уфазу: тіло його також було як берил, а обличчя його — як вигляд (mareh) блискавки, і очі його — як світильники огню, а руки його й ноги — за кольором, мов полірована мідь, і голос слів його — як гомін великого натовпу. І бачив видіння (marah) тільки я, Даниїл; бо люди, що були зі мною, не бачили видіння (marah); але великий трепет упав на них, і вони повтікали, щоб сховатися. Тому я зостався сам і

бачив це велике видіння (marah), і сили в мені не зосталося; бо краса моя обернулася в мені на тління, і я не мав ніякої сили. Та все ж я чув голос його слів; і коли я почув голос його слів, я впав у глибокий сон обличчям до землі, і обличчя моє було до землі. Даниїла 10:4-9.

Наприкінці двадцяти одного дня жалоби, які в останні дні збігаються з трьома з половиною днями, протягом яких двоє свідків мертві на вулиці, Даниїлові раптово було дано побачити явлення Христа, а Його вигляд — "як вигляд (mareh) блискавки". Та подія, наприкінці трьох з половиною днів одинадцятого розділу Об'явлення, спричиняє розділення, бо "люди, що були з" Даниїлом "не [бачили] видіння (marah); але великий трепет упав на них, тож вони втекли, щоб сховатися. Тому" Даниїл "залишився сам", але "люди, що були зі мною, не [були спричинені бачити] видіння (marah); але великий трепет упав на них, тож вони втекли, щоб сховатися".

Видіння, яке Даниїл бачив, коли був сам, було жіночим, причинним видінням, що перетворило Даниїла на образ видіння. Це перетворення сталося через те, що людська сила Даниїла була віднята, а його краса обернулася на тління.

Сама плоть, у якій перебуває душа і через яку вона діє, належить Господу. Ми не маємо права занедбувати жодну частину живого механізму. Кожна частина живого організму належить Господу. Знання нашого власного фізичного організму повинно навчити нас, що кожний член тіла має служити Богові як знаряддя праведності.

Ніхто, окрім Бога, не може приборкати гордість серця людини. Ми не можемо спасти самих себе. Ми не можемо відродити самих себе. У небесних оселях не лунатиме пісня: «Мені, що любив самого себе і омив себе, викупив себе, — мені слава й честь, благословення й хвала». Але це — провідна нота пісні, яку співає багато хто тут, у цьому світі. Вони не знають, що означає бути лагідними й смиренними серцем; і не мають наміру це знати, якщо можуть цього уникнути. Усе Євангеліє полягає в навчанні у Христа — Його лагідності та смиренні.

"Що таке виправдання вірою? Це діло Боже — повалити славу людини в прах і зробити для неї те, чого вона не може зробити сама." Свідчення для служителів, 456.

Досвід виправдання вірою — це Божа справа, що повергає людську славу в порошок. Видіння, від якого чоловіки, що були з Даниїлом, були змушені втекти, було «каузативним» видінням жіночого роду явлення Христа, і відразу після того, як власна праведність Даниїла була повергнута в порошок, було дано три ангельські дотики, які зрештою надали Даниїлові силу нести послання.

У 1888 році могутній ангел зійшов зі звісткою про виправдання вірою, як її представили старійшини Джонс і Ваггонер. Той самий ангел знову зійшов 11 вересня 2001 року з тією ж самою звісткою про виправдання вірою. Це ознаменувало початок запечатування ста сорока чотирьох тисяч. Наприкінці запечатування ста сорока чотирьох тисяч початкова звістка повторюється, бо Ісус завжди показує кінець чогось через його початок.

11 серпня 1840 року той самий ангел зійшов і розпочав три етапи, які були звершені з 1840 по 1844 роки. Ці три етапи почалися з посилення першого ангела 11 серпня 1840 року, приходу другого ангела 19 квітня 1844 року і приходу третього ангела 22 жовтня 1844 року. Та історія була прообразом зішестя першого з трьох ангелів 11 вересня 2001 року; за цим послідував другий ангел під час розчарування 18 липня 2020 року, і це завершиться приходом третього ангела під час недільного закону, який незабаром буде запроваджено.

Наприкінці тієї історії, коли Михаїл сходить, щоб воскресити Мойсея та Іллю після трьох з половиною днів смерті на вулицях, як це представлено в одинадцятому розділі Об'явлення і як це також представлено двадцятьма одним днем жалоби у книзі Даниїла, Христос знову сходить. Спершу Він являє видіння Своєї слави, видіння, що кладе людську славу в прах і спричиняє розділення. Коли Даниїл опиняється в праху і після того, як він змінюється, споглядаючи «каузативне» жіночого роду видіння, Гавриїл уперше торкається його й ставить на тремтячі ноги.

Тоді архангел Михаїл сходить, щоб «воскресити Мойсея», і торкається Даниїла вдруге, залишаючи його безсилим, бо його приголомшило усвідомлення того, що він насправді розмовляв зі своїм Господом. Потім приходить Гавриїл, торкається його втретє і зміцнює його для праці — бути знаменом у недільному законі, що незабаром настане. Три доторки є символами трьох ангелів чотирнадцятої глави Об'явлення, хоча вони відбуваються протягом одного дня.

Досвід першого ангела включає появу Христа, мов блискавка, «каузальне» видіння, що відокремлює, та перший дотик, який піднімає Даниїла з праху його людської слави. Перший ангел має всі три кроки, закладені в першому, адже він представляє перше послання. Це не випадковість, що перший дотик записано у віршах з дев'ятого по одинадцятий.

Та я почув голос слів його; і як почув я голос слів його, то був у глибокому сні на обличчі своєму, а обличчя моє було обернене до землі. І ось рука доторкнулася до мене й поставила мене на коліна мої та на долоні рук моїх. І сказав він до мене: О, Даниїле, муж вельми улюблений, зрозумій слова, що я говорю до тебе, і стань прямо, бо до тебе тепер я посланий. І коли він промовив до мене це слово, я встав, тремтячи. Даниїла 10:9-11.

Досвід другого дотику, який здійснив Сам Христос, змінює Даниїла: з неспроможного говорити він стає здатним розмовляти зі своїм Господом. Під час цього другого дотику в Даниїла немає подиху, тож тут його представлено на етапі першого послання Єзекіїля у тридцять сьомому розділі.

І як він говорив до мене такі слова, я схилив лице до землі й занімів. І ось один, на подобу синів людських, доторкнувся до моїх уст; тоді я розкрив уста свої й заговорив, і сказав тому, що стояв переді мною: О владико мій, від видіння спіткали мене болі, і не зосталося в мені сили. Бо як може раб цього мого владика говорити з цим моїм владикою? Бо в мені відразу не зосталося жодної сили, і не зосталося в мені віддиху. Даниїл 10:15–17.

У другому посланні Єзекиїля послання від чотирьох вітрів має бути дихнуте на кістки, щоб вони ожили й стали на ноги як могутнє військо. Наділення того війська силою представлене третім дотиком.

Тоді знову прийшов і доторкнувся до мене один, подібний на вигляд до чоловіка, і зміцнив мене, і сказав: О чоловіче вельми улюблений, не бійся; мир тобі; будь міцний, так, будь міцний. І коли він промовив до мене, я зміцнився і сказав: Хай говорить мій пан, бо ти зміцнив мене. Тоді він сказав: Чи знаєш, для чого я прийшов до тебе? А тепер я повернуся боротися з князем Персії; і коли я вийду, ось прийде князь Греції. Але я покажу тобі те, що записано в писанні істини; і немає нікого, хто підтримує мене в цих речах, окрім Михайла, вашого князя. Також я в першому році Дарія Мідіянина, я сам, став, щоб утвердити й зміцнити його. А тепер я покажу тобі правду. Ось іще постануть у Персії три царі; а четвертий буде далеко багатший за всіх їх; і своєю силою через свої багатства він підніме всіх проти царства Греції. Даниїл 10:18–11:2.

Звістка, що оживляє двох свідків у тридцять сьомому розділі Єзекиїля, є звісткою ісламу третього горя; але, рядок за рядком, звістка, яку Гавріїл ототожнює в ілюстрації того, як Михайл піднімає Мойсея й бере його на небо як знамено, є звісткою останнього президента Сполучених Штатів. Це звістка шостого президента (республіканського рога), який був убитий у 2020 році, як перед тим був убитий і правдивий протестантський ріг. У розповіді Даниїла воскресіння після днів жалоби за правдивим протестантським рогом привело до ототожнення воскресіння республіканського рога.

У десятому розділі книги Даниїла слово «видіння» або «явлення» вжито сім разів. Ці сім згадок позначені тим самим єврейським словом, за винятком того, що тричі це слово вжито в жіночому роді, а в інших чотирьох випадках — у чоловічому. Сім, будучи числом досконалості, а поєднання трьох і чотирьох, що становить сім, є визначальною характеристикою книги Об'явлення, де останні три із семи церков, і останні три із семи печаток, і останні три із семи сурм виразно відрізнено від перших чотирьох.

Книги Даниїла та Об'явлення — одна й та сама книга, і в цьому сенсі Даниїл та Іван — той самий символ останнього дня. Видіння Христа в десятому розділі — це видіння Христа в першому розділі Об'явлення.

У першому розділі книги Одкровення Іван чує позаду себе голос і обертається, щоб побачити того, хто говорить.

Я був у Дусі в день Господній, і почув позаду себе гучний голос, мов сурми, що казав: Я — Альфа й Омега, Перший і Останній; і: Що ти бачиш, напиши в книгу, і надішли це семи церквам, що в Азії: до Ефеса, і до Смирни, і до Пергаму, і до Фіатири, і до Сард, і до Філадельфії, і до Лаодикії. Об'явлення 1:10, 11.

Чи то три дотики в десятому розділі книги Даниїла, чи те саме видіння в першому розділі Об'явлення, чи дві звістки Єзекиїля в тридцять сьомому розділі, чи дотик до Ісаї розжареним вугликом, узятим із жертовника, — цей досвід ототожнює наділення силою заключної вістки-попередження, і та вістка починається при воскресінні двох свідків у липні 2023

року. Даниїл, Іван, Єзекиїль та Ісаїя всі представляють вісника, який чує «голос» із «давніх стежок» позад себе, що запитує: «Кого Мені послати?» Коли той вісник відповідає: «Ось я, пошли мене», він зміцнюється й підносить свій голос, як той, хто волає в пустелі. «Хто має вухо, нехай слухає, що Дух промовляє Церквам.»

Ми продовжимо це дослідження у нашій наступній статті.

Під час щойно описаної події ангел Гавриїл передав Даниїлові всі настанови, які він тоді міг сприйняти. Проте через кілька років пророк забажав дізнатися більше про питання, що ще не були повністю пояснені, і знову постановив шукати в Бога світла й мудрості. 'У ті дні я, Даниїл, був у жалобі три повні тижні. Я не їв смачних страв, ані м'ясо, ані вино не входили в мої уста, і зовсім не помазувався.... Потім я звів очі й побачив, і ось: чоловік, зодягнений у лляний одяг, стан його був підперезаний щирим золотом з Уфазу. Тіло його було подібне до берилу, а обличчя його — як вигляд блискавки, а очі його — як смолоскипи вогню, а руки його й ноги — на вигляд як полірована мідь, а голос його слів — як голос натовпу' (Даниїл 10:2-6).

Цей опис подібний до того, який дав Іван, коли Христос явився йому на острові Патмос. Не хто інший, як сам Син Божий, з'явився Даниїлові. Наш Господь приходить з іншим небесним посланцем, щоб навчити Даниїла, що станеться в останні дні.

Великі істини, відкриті Спасителем світу, призначені для тих, хто шукає істину, як приховані скарби. Даниїл був літнім чоловіком. Його життя минуло серед принад язичницького двору, його розум був обтяжений справами великої імперії. Та все ж він відвернувся від усього цього, щоб смирити свою душу перед Богом і шукати пізнання намірів Всевишнього. І у відповідь на його благання світло з небесних дворів було передане для тих, хто житиме в останні дні. Тож із якою ревністю маємо шукати Бога, щоб Він відкрив наш розум для розуміння істин, принесених нам із небес.

«Я, Даниїл, один бачив це видіння: бо люди, що були зі мною, не бачили видіння; але велике тремтіння напало на них, тож вони розбіглися, щоб сховатися... І не залишилося в мені сили, бо моя оздоба в мені обернулася на тління, і я не зберіг сили» (вірші 7, 8). Усі, хто справді освячені, матимуть подібний досвід. Чим яснішими будуть їхні погляди на велич, славу й досконалість Христа, тим виразніше вони бачитимуть власну слабкість і недосконалість. Вони не матимуть бажання заявляти про безгрішний характер; те, що здавалося їм правильним і пристойним у них самих, у контрасті з чистотою та славою Христа постане лише як негідне й тлінне. Саме тоді, коли люди віддалені від Бога, коли їхні уявлення про Христа дуже невиразні, вони кажуть: «Я безгрішний; я освячений».

Тепер Гавриїл з'явився пророкові й так звернувся до нього: «О, Даниїле, муж вельми улюблений, зрозумій слова, які я говорю до тебе, і стань на ноги свої, бо до тебе я тепер посланий. І як він промовив це слово до мене, я встав, тремтячи. Тоді він сказав мені: Не бійся, Даниїле, бо від першого дня, як ти поклав у серці своєму зрозуміти і смирити себе перед своїм Богом, слова твої були почуті, і я прийшов ради твоїх слів» (вірші 11, 12).

Яку велику честь виявляє Даниїлові Небесна Величність! Він утішає Свого тремтячого слугу й запевняє його, що його молитву почуто на небі. У відповідь на те палке благання

було послано ангела Гавриїла, щоб вплинути на серце перського царя. Монарх чинив опір впливу Духа Божого протягом тих трьох тижнів, коли Даниїл постився й молився, але Небесний Князь, Архангел Михаїл, був посланий, щоб схилити серце упертого царя до рішучих дій у відповідь на молитву Даниїла.

"І коли він промовив до мене такі слова, я схилив обличчя до землі й занімів. І ось, один, подібний до синів людських, доторкнувся до моїх уст.... І сказав: О мужу вельми улюблений, не бійся: мир тобі; кріпися, так, кріпися. І коли він говорив до мене, я зміцнів і сказав: Нехай говорить мій Господь, бо ти зміцнив мене' (вірші 15-19). Така велика божественна слава була відкрита Даниїлові, що він не міг витримати цього видіння. Тоді небесний вісник прикрив сяйво своєї присутності й з'явився пророкові як 'один, подібний до синів людських' (вірш 16). Своєю божественною силою він зміцнив цього мужа непорочності й віри, щоб той почув послання, надіслане йому від Бога."

"Даниїл був відданим слугою Всевишнього. Його довге життя було сповнене шляхетних діл служіння своєму Господеві. Чистота його характеру та непохитна вірність дорівнюють лише смиренню його серця та сокрушенню перед Богом. Повторюємо: життя Даниїла — натхненний приклад істинного освячення." Освячене життя, 49–52.